

at ratificere. Hvad den anden Konvention angaar, har jeg paavist, at det er udtalt af Arbejdsbureauet, at vor nationale Lovgivning stemmer overens med Konventionsudkastet, undtagen for saa vidt angaar de særlige Bestemmelser i den vestjydske Skoleordning; saa kan man tillægge det mere eller mindre Betydning. Jeg ved meget vel, at det internationale Arbejdsbureau fortolker disse Ting meget liberalt. Men jeg maa vedvarende fastholde, at vi skal gennemføre det fuldt ud loyalt, og at Arbejdsbureauet jo kun har udtalt, at i dette Forhold formentlig ikke i og for sig er nogen Hindring for at tiltræde Konventionen. Det fremgaar af det hele, at vor nationale Lovgivning ikke paa dette Punkt er i Overensstemmelse med Konventionen, og derfor vil jeg mene, det var klogest, at man udsatte Spørgsmaalet om en Ratifikation i Stedet for at vedtage den og derved give Anledning til, at der rejses en Debat om, hvorvidt en Ændring af vor Skolelovgivning er betimelig eller ej, for jeg nærer ingen Tvivl om, at de, der er Modstandere af denne særlige Skoleordning, ogsaa vil skyde det frem i en fremtidig Agitation for dens Afskaffelse, at nu har vi gennem vor Ratifikation en international Forpligtelse til netop at afskaffe denne Skoleordning og indføre en, som fuldstændig dækker Konventionens Krav.

Der er ikke nogen Forskel paa Venstres Stilling til disse Konventioner og Venstres Stilling til tidligere Konventioner. Naar de har Hjemmel i den almindelige danske Lovgivning, kan vi tiltræde dem. Vort Standpunkt er, som jeg ogsaa fremhævede ved første Behandling, at hvor der ikke er særlige Hindringer, og hvor der ikke foreligger Ting, som kan genere os rent nationalt set, bør vi deltage i dette Arbejde, men jeg har samtidig fremhævet, at det ikke er den eneste Form for Medarbejde i den internationale Arbejdsorganisation at ratificere alle Konventioner over en Bank. Jeg mener, at det, som er det betydningsfulde, er, at vi i vor Lovgivning handler i Konventionernes Aand og derved fremhæver, at Danmark staar i første Række blandt Medlemsstaterne, og blot en Henvisning til vor nationale Lovgivning vil ogsaa være i Stand til at fastslaa, at Danmark er en af de Stater, der staar i første Række indenfor den internationale Arbejdsorganisation. Det er af mindre Interesse, om vi ratificerer disse Konventioner eller ej, de har ikke indenfor Medlemsstaterne haft nogen Interesse, det fremgaar af, at det er et Faatal af Stater, der har ratificeret dem, de andre har henlagt dem. Jeg mener, at vi med samme Ret og ogsaa med samme Virk-

ning kan henlægge dem, fordi de ifølge deres Indhold ikke har nogen Interesse for os og ikke kan undgaa at volde os Vanskeligheder, som jeg ikke mener er nødvendige, og derfor vil jeg fortsat hævde, at man ikke bør ratificere disse Konventioner nu, og at dette Standpunkt er i fuld Overensstemmelse med det Standpunkt, som Venstre altid har indtaget overfor disse Forhold.

Ordføreren (Harald Jensen): Det ærede Medlem Hr. Rudfeld støtter sin Modstand imod Konventionen angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde paa den Paastand, at Ratifikationen kan medføre, at Spørgsmaalet om Ændringer i den bestaaende Skolelovgivning tages op. Der er ikke noget Holdepunkt for en saadan Paastand, for Spørgsmaalet om Ændringer i vor Skolelovgivning kan jo tages op, hvad enten vi vedtager Konventionen eller ej. Hvis Medlemmer af dette høje Ting, hvis Regeringen eller andre ønsker det, kan dette Spørgsmaal tages op til Løsning; og det behøver slet ingen Forbindelse at have med Konventionen. Men det ærede Medlem Hr. Rudfeld frygter, at man skal rejse Spørgsmaalet om saadanne Ændringer, og deri søger jeg indirekte Forklaringen paa den Modstand, som det ærede Medlem Hr. Rudfeld her øver. Selve Konventionen kan vedtages uden Ændringer, derfor foreligger der tilstrækkelige Beviser, og selv om det ærede Medlem Hr. Rudfeld mener det modsatte af, hvad Socialraadet, Socialministeriet og det internationale Arbejdsbureau i Genève mener, tror jeg ikke, man behøver at lægge ret megen Vægt paa det ærede Medlem Hr. Rudfelds Paastand.

Dahlgaard: Jeg tror ikke, Stedet er til at diskutere den vestjydske Skoleordning her i Dag; jeg vil i øvrigt sige, at jeg kender baade dens gode og dens daarlige Virkninger i enhver Henseende, da jeg selv, til jeg var 14 Aar, har gaaet i Skole efter denne Ordning. Men det, der er afgørende i denne Forbindelse, er, at det er meddelt fra kompetent Side, at denne Skoleordning ikke vil blive opfattet som værende i Strid med Bestemmelserne i denne Konvention. I øvrigt er det en Smule vanskeligt at imødegaa det ærede Medlem Hr. Rudfeld, og det ærede Medlem vil selv forstaa Grunden til det, naar han senere læser Fortrykket af sin Tale igennem, idet han der vil se, at det i Virkeligheden er ganske selvmodsigende Ting, han siger i sin Tale. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at denne Konvention har ikke nogen praktisk Betyd-